

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenkint kétszer: esütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 20 kr. — Egy évi szám ára 5 kr. Közzétevések, tanítások, iparosok és egyesületek, melyek egyenként, ha előfizetnek, 4 frtért kapnak a lapot.

Felelős szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, a szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadóhivatal: K. Vászárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová a hirdetéseknek s előfizetési pénzek küldendők.

Az ujonezjutalek.

Egyetlen, alig három óra hosszat tartó ülésben megszavazta a képviselőház az ujonezjutalekot a közös hadsereg és a honvédség részére. A szélső baloldal kiállításba helyezte annak idején, hogy a törvényjavaslat ellen minden parlamentáris eszközzel küzdeni fog és erősen hangoztatta, hogy a Bánffy-kabinet sem ujonezjutalekot, sem költségvetést nem fog kapni. A nemzeti párt minden évben ilyenkor, vitte a Ház plenuma elé nemzeti követeléseit és még a múlt évben is nagy akciózt kezdett a Ludovika akadémia ügyében, míg most egyetlen ülésben elintézték ezt a felette fontos törvényjavaslatot s mindössze három szóval akadt, akik rendkívül szelíden kértek különböző irányban felvilágosításokat a honvédelmi minisztertől.

E jelenség oka nem a pártok közönyében van, melyeknek kötelességük behatóan foglalkozni az államigazgatás ily fontos teendőivel, sem a szakadásban, mely a függetlenségi pártban történt, a mely szakadás bir szerint már a legközelebbi napokban csattanós kifejezésre fog jutni a pártvezetéssel elégedetlenek egy részének kilépése által. Az ok — egyszerűen a közmegegyeződéssé lett tényben van, hogy a honvédelmi minisztérium vezetőjével szemben sem tárgyi, sem személyi kifogásokat emelni nem lehet.

A tárgyi kifogások, melyek a kiképzésre, nyelvre és honvédségben minden

nemzeti szellem hiányára vonatkoztak s a melyek folyton magyar tisztok nevelését, magyar katonai képzőintézetekben magyar tanítási nyelv behozatalát sürgették, már rég tarthatatlannak és korszerűtlenné lettek. Tekintettel a nagy haladásra, melyet a közös hadsereg és honvédség műszaki téren tett és tekintettel a kitűnő nemzeti irányra, mely a magyar katonai nevelőintézetek intézményében és azokban a magyar tanítási nyelv kötelező behozatalában kézzel foghatólag nyilvánul, kell hogy minden panasz elnémuljon s minden szemrehányás hatás nélkül hangozzék el.

A hadsereg intézményével szemben báró Fehérváry Géza honvédelmi miniszter tökéletesen lefegyverezte az ellenzéket; tárgyilagos kifogásokat, legyenek azok bármily messziről hordva, bízható és józan módon nem is lehet emelni, itt minden ellenzésnek vége kell hogy legyen, mert a mi ez intézmény keretében ohajtandó és elérhető volt, azt a honvédelmi miniszter elérte és keresztülvitte.

És helyesen van úgy, hogy ez az intézmény nem fokoztatik le a pártpolitikai küzdelmek tárgyává, mert erre az intézményre, politikai hitvallásra való tekintet nélkül, mindnyájunknak büszkének és féltékenynek kell lennünk, mert az az egész nemzetnek legdrágább kincse, amely Magyarország államiságát, önállóságát és boldogulását biztosítja és megvédelmezi.

Személyi kifogások? Ki mer ilyen-

ket emelni a honvédség és a honvédelmi miniszter személyében és csak örült ötlet lenne a honvédelmi miniszter személye ellen kifogásokat emelni. Joggal büszke lehet báró Fehérváry a honvédségre, melyet ő emelt oly magas fejlettségre és büszke joggal nemzeti és ez intézményre és annak gondviselészerű vezetőjére, a honvédelmi miniszterre.

Ez az oka annak, hogy az ujonezjavaslat oly rövid idő alatt majdnem bámulatos előzékenységgel keresztül ment és aki tud a jelekből magyarázni, az a képviselőház eljárásából örömmel és megerősítés nélkül tüntető bizalomnyilvánítást olvashat ki a honvédelmi miniszter iránt, aki ép oly kitűnő államférfi, parlamentárius és debatter, mint katona.

Varmegyénk birtokrendezési ügyeihez.

Miként „a harizst hangjáról” épen úgy lehet felismerni a lap 4-ik számában megjelent válasz irójában a saját maga és ügyfeleért, az igazság rovására, lelkesülő prókátort.

Válaszírót egyáltalán nem érdekli a székelyföldi birtok rendezésének mizeriája, sőt ki is jelenti, hogy arra, a miért a megelőző cikk írott volt, tehát a lényegre nem is reflektál, hanem egyszerűen kiragad abból egy példaképen felsorolt esetet s óriási ugrásokkal azon következtetést vonja le: „ne bántsd a szentkatolnai tagosítást, mert annak megoldásában a szentkatolnaiak mosterek!”

Nos hát állította valaki, hogy a szentkatol-

TÁRGZA.

Feltámadunk.

Rajz.

Írta: Barthalis János.

(Vége.)

A beteg márvány fehérségű arcát egyszerre csak szokatlan pir borítja el. Szemei, mint két tűzgolyó, égnek. s a test hófoka erre magasra szökken. Forró, mint a tűz, hogy éget. A haragos pir egyre kiáltóbb színben önti el a beteget. A gyilkos láz pirja ez: — És óh, borzalom! az eddig esendős beteg tiszta, csengő, érzéstartó hangon kezd énekelni:

Van nekem egy szép kis imakönyvem,
Hogyha belenézek, hull a könnyem;
Az van oda beleírva:
A szerelem visz a sirba,
A szerelem visz a sirba!

Szlávik Gézáné, a büszke tanácsosné, hangos sikolyal roskad össze a kórágó előtt, s tompa zuhanás jelzi, hogy ájultan terült el a mozaik padlón.

A szomszédszoba ajtója hevesen fölárul erre, s fájdalmas kiáltással, mint örült rohan be az atya, a háziúr maga, s a mint hallja és látja a megdöb-

bentő jelenetet, hangosan fölajdul:

— Aurelia . . . és nőm! ah, mi történik, Istenem!

S a másik pillanatban alakjából kivetkőzött rohan ki, s harsány hangon kiabál a cselédeknek:

— Orvosért! Gyorsan orvosért. Jutalmat kap az, a ki gyorsan teljesíti parancsomat!

Mikor az orvos megérkezik, Szlávik Géza a nagy, erős férfi, a tanácsos ur. gyermekként roskad lábához, átöleli a tudós ember térdét és zokogva tekint fel hozzá s földelő hangon esd:

— Segítsen, segítsen rajtuk, orvos ur! Mentse meg őket, az egy, igaz Istenre kérem!

A szép beteg akkor már már mint távoli, elhaló viszhangszakgatottan énekel tovább. Olyan volt a hang, mint egy elmesződő szép, bűvös álom:

Ha meghalok, tudom, eltemetnek,
Azt is tudom: hamar elfelednek.
Könnyű azt elfelejteni,
A kit úgy sem szeret senki,
Kit már úgy sem szeret senki!

És selymes szempillák a könnyek ragyogtak.

Az orvos, a nagy tudós férfi némán, moghatatlan állt egy helyben.

Az apa pedig fölkiáltott lemondóan, bánatosan:

— Hallja, hallja? E hang a tovaröppendő lélek bucsudala! Ah, Istenem, tehát nincs mentség számára?

A beteg az alatt mély álomhoz hasonló állapotba esett.

Az orvos ekkor komoly, ünnepélyes hangon felelt a tanácsosnak:

— Uram! Nemde éppen így megjósoltam a következményeket? De hát: az önök büszke gögössége miatt érzéktelen falaknak beszéltem. Ön és neje kemény próbára tették a kis lány szívét. A hagyományos társadalmi betegségnek hódoltak inkább, s erővel szétszakítani igyekeztek azt a láncot, mely őt Váradi Kálmánhoz fűzte. Nejének a már múlt ájuláson kívül egyéb baja nem történik; de mivé tették a szerencsétlen leányt? Nem vádolja őnt a lelkiismeret harsány szava?

Szlávik Géza mindkét kezével homlokához kap s lemondó hangon zokog:

— Megértem korholását, uram. Az Isten büntet, érzem. De hát cselekedhettem-e másképpen? Családunk és a Váradiak között régi, közös gyűlölet uralt. S a mit századok hagyományaként örökölt eddig nemzetiségünk ivadékról-ivadékra, vajjon én semmisítsem meg? Az ifjú Kálmán derék ember, de, uram, a hagyomány, a hagyomány . . .

— És leánya élete s boldogsága — szölt az orvos, szemeit haragosan vonva össze — az semmi?

naiak a saját érdekében nem tudnak tagosítani? Senki egy szóval sem, sőt ellenkezőleg mindenki meg van arról győződve, hogy a szentkatolnaiak saját érdekében messzi földön híres tagosítók! Izlésüket a törvény, a jogos méltányosság nem irigylí és bocsássanak meg, ha virágos nyelvet használva egyáltalán nem tekinthetők „ne bántsd virágok”-nak.

Vármegyénk birtokrendezéséről irt cikkek a legvártágosabban utal a törvény hiányaira s abban kulminál, hogy a hiányokat első sorban az eljáró bíró bölcsesége, sokoldalú képzettsége mellett ennek finom tapintata van hivatva reparálni. Ha e tétel nem igaz: többet birtokrendezésről soha nem írok s gyönyörűségemet fogom találni abban, hogy mire viheti a törvény palástja alatt — 2—3 birtokos — telhetetlen vagyonvágyát! Igaz, hogy ez e fajta gyönyör nem élvezet és csak is annyiban gyönyör, a mennyiben tanulmányaim egyik tárgyál embertársaim élelmessége illusztrálására igen alkalmas példa gyanánt bemutatatható.

A mit a szentkatolnai famosus tagosításról tudok, másoktól hallottam és közvetlenül általa érdekelve nem vagyok. Szemem előtt, a szigorú igazság mellett, Kézdivásárhely város jövője lebeg. Ezért ostromozom és üldözni fogom mindazokat, a kik közreműködnek avagy ezéül tűzték, hogy másnak a kárán gazdagodjanak. Valamely birtokterület összevonása, átalakítása nem azt jelenti, hogy a megelőző birtoktest melyik határ részben volt, hanem azt, hogy minden birtokos megelőző birtok értékének esőkkenése nélkül ott vehesse ki tagját, a hol ez az okszerű gazdasági érdekének legmegfelelőbb. Igen természetes tehát, hogy ezen a törvényben lefektetett alapelv a kézdivásárhelyi külbirtokosokra és a városra nézve csak is úgy érvényesül, ha az „Epres” dűlőben az első cikkben irt területen nyerne elhelyezést.

Nem követem válasziró utját, hogy jöendőmondónak felesapjak, mert hisz manapság a jöendőlesnek hitelt nem adnak; azzal sem akarom sem az eljáróbíró, sem a mérnököt gyanúsítani, de a kisebb birtokost sem a nagyobb ellen fölbujtani, miszerint a kisebb birtokos azon esetre, ha I-ső osztályúnak minősített területre helyeztetik, nem kapja megelőző birtokának hason értékét, mert hisz ezt még silány törvényünk is kizárja, csak azt akarom a válaszirónak figyelmébe ajánlani, miszerint a kézdivásárhelyi birtokosságról ne tételezzon fel olyan naivságot, miszerint neki elhiggyék azon eléggé nem minősíthető állítását, mondjam meg gondolatlan fenyegetését, miszerint a törvény a szentkatolnai birtokosság kedélyi hangulatától tette volna függővé, hogy a kézdivásárhelyiek az arányosítás tárgyát képező közhasználatu helyekből

részesítenek?! Ilyet a kézdivásárhelyiek még a felhozakodott 2000 év mulva sem fognak elhinni, habár ezen idő alatt remélhető, hogy csakugyan lehetnek légvárak, melyeknek horizontja ama bizonyos a... domb tetejére esik!!!

Nyugodjék meg tehát abban válasziró ur, hogy a kézdivásárhelyi birtokosság és város jogos érdekeit minden nagyképsőség és fenyegetéssel szemben meg tudja és fogja védelmezni.

Ünnepi beszéd.

A kézdivásárhelyi áll. el. fiu- és leányiskola f. évi jan. 19-én a 10. szobor megünnepelése alkalmából tartott iskolai ünnepélyen mondotta: M. Székely János, igazgató.

(Vége.)

2. Gondolatban haladjunk át 500 éven keresztül, hogy a hitbuzgóság egy másik apostoláról: Pázmány Péterről szóljunk. 1570-ben született Nagyváradon, protestáns szülőktől, de 13 éves korában áttért a katolikus vallásra s a jézuiták rendjébe lépve, a lángszellemű ifjú csakhamar felküzdötte magát az esztergomi érseki székhöz. Híres szónok, lángbuzgó pap volt. Korában senki oly szépen magyarul nem tudott írni, mint ő. Elragadó szónoklata segítségével 30 főúri családot térített vissza a kath. egyház kebelébe. Vitatkozásait, műveit hazafias szellem lengi át. A katolikus vallás érdekében kifejtett ügybuzgóságával szerzett magának elévülhetetlen érdemeket. Nagyszombatban német ifjak képzésére nevelő intézetet, később egyetemet alapított, mely ma Budapesten van. A Bécsben alapított papnevelő intézet Pázmánum nevet nyert s ma is úgy hívják. Meghalt 1637-ben.

3. A hősök, a nagyok közül vegyük kegyeletünk szárnyaira 3-iknak Boesky István, Erdélynek halhatatlan érdemeket szerzett dicső fejedelmét. Született 1557-ben Kolozsváron. Gyűlölte a török uralmat s azért Rudolf magyar király pártjához tartozott. De, midőn arról győződött meg, hogy Rudolf a lelkiismeret szabadságát nem tartja tiszteletben, midőn megtudta, hogy Rudolf a protestánsok sérelmeinek az országgyűlésen való tárgyalását is eltiltotta s midőn meggyőződött, hogy az ország alkotmányát sem tiszteli, sőt törvényeit lábbal tapodja, hazájáért s a protestánsok vallásának szabad gyakorlásáért fegyvert fogott s dicsőséggel és győzelemmel haladt előre s a fegyvert csak akkor tette le, mikor a bécsi békében nemzetének s hitsorsainak jogait biztosította. Hogy mily önzetlenül harcolt, bizonyítja amaz eljárása, hogy a töröktől neki felajánlott koronát nem fogadta el, azt mondván, hogy Magyarországnak van törvényes királya, ő nem a

koronáért, hanem a szabadságért harcolt. Meghalt 48 éves korában.

4. Erdélynek másik dicső fejedelme, korának egyik legnagyobb embere: Bethlen Gábor volt. Született 1580-ban. Ő is halhatatlan érdemeket az alkotmány és a protestánsok szabad vallás gyakorlataért való harczban szerzett. Az akkori erdélyi fejedelmeknek nagyon kényes volt a helyzetük, hogy a magyar királyhoz vagy a török szultánhoz szítsanak-e, hogy melyik pártfogása alatt élvezhessen több jót Erdély. Bethlen Gábor még az uralkodók előtt is tekintély volt. Lángosze, nagy hadvezéri tehetsége, leleményessége okozta ezt. A cseh protestánsokkal szövötközött, de ez nem vált hasznára. Protestáns volt, de a más vallásut nem üldözte. Erdély alatt felvirágzott, 1629-ben történt halálakor a pénztárban 1 millió frt volt. Jó gazda, takarékos ember volt. A ma is virágzó nagy-enyedi ref. főtanodát ő alapította; ezért hívják: „Bethlen főtanodá”-nak.

5. A nagyok legnagyobbja, a hősök leghősebbje, a kiról 1456-ban bekövetkezett halálakor még elölsege a török szultán is úgy nyilatkozott: „Benne a világ legnagyobb embere veszett el” Mátyás király dicső apja: Hunyadi János volt. Szőrény bánja, Erdély vajdája s 7 éven át Magyarország kormányzója volt. Tizenkét esztában vett részt s 10-ben megverte a törökt. Védője volt a szabadságnak, oltalmazója a keresztény vallásnak. Nemesnek Magyarország, hanem az egész keresztény világ halálával kell, hogy leboruljon kegyelettel őrzött emléke előtt. Győzelmei között legnagyobb szerű a nándorfehérvári volt, midőn a felfuvalkodott szultán megszegyenülten vonult el a vár alól s ezzel a kereszténység meg volt védve a barbár töröktől. Nemes jelleme, hazaszeretete, önfeláldozása ragyogó lapja a történelemnek.

6. A halhatatlanok társaságában a 6-ik Zrínyi Miklós, a Szigetvár védelmében vértanu halált szenvedett hő. Szabadság-szeretőnek, szirkomény és tiszta jelleműnek, királyi iránti hűségének tanúbizonysága, hogy midőn a török szultán nemesek kincseket ígért, de egész Horvátországot felajánlotta neki, csakhogy Szigetvárt feladja: a kísértéseknek habozás nélkül ellenállt s vitézeivel együtt hősi halált halt. Ő már igazán szentnek tartotta ama szép mondást: „A haza minden előtt.” E várostománál nemesek 20 ezer török esett el, de maga a szultán is meghalt.

7. Gróf Pálffy János, nádor, a magyarországi hadak főparancsnoka, mint a királyi család iránti tántoríthatlan hűségnek személyesítője tette nevét halhatatlanná. Részt vett, mint ifjú, Budavára ostromában, midőn azt a török iga alól felszabadították. Midőn II. Rákóczy Ferencz, mint ellenség állott szemben az uralkodóházzal, a béke alkudozásokat ő vezette, ő hozta létre 1711-ben a szathmári békét, mely helyreállította a nemzet és király között megintott egyetértést. Meghalt 1751-ben, 85 éves korában.

8. A nagy Névtelen, a kít III. Béla névtelen jegyzőjeül szoktak emlegetni, de a kinek igazi neve felől még a történetudósok is eltérő véleményben vannak, a halhatatlanok Pantheonjában azért nyert méltó helyet, mert Álmos vezértől Taksony vezér koráig ő írta meg a magyarok ősi történetét.

9. Mátyás dicső uralkodása idejében 1460-ban született Verbőczen Werbőczy István, a híres jogtudós. Nagy tudománya, hazaszeretete és király iránti hűsége megszerezte neki a nádori méltóságot, a melyt a főurak irigykedése és befolyása következtében kevés ideig viselhetett. Fényben és dicsőségben nem szűkölködő életét, mint Buda városának zaklatott főbirája végezte be. Az írott törvények hiánya sok bajt okozván, ő szerkesztette ama nevezetes törvénykönyvet, melyet Werbőczy „Hármas törvénykönyvé”-nek neveznek. Az 1525-iki rákosi országgyűlésen a főurak jogtalan és igazságtalan támadásaival szemben ő védte meg a királyt.

10. Elérkeztünk a tizek, a jelesek utolsójára: Tinódi Sebestyénre, ki 1505-ben született Fejérmegyében, Sárbogárdon. Sokat szenvedett, sokat hányódott, de élete minden körülményei között hazájának kívánt szolgálni. Abban a korban a szakadatlan harci zajtól megfélemlítve, mindenki hallgatott, csak Tinódi irt, ő énekelte úgy, hogy ezen kor nemzeti irodalma képviselőjének őt lehet tekinteni, „Kronika” című könyve, melyben főként Erdély történelmével foglalkozik, Kolozsváron 1554-ben jelent meg.

— Nem, nem — kiáltott föl a anya, magához térve az ájulásból s idegesen ugrott föl a pamlagról, hová időközben helyezték vala — nem akarok tudni többé a nevetséges hagyományról, mely megfoszt egyetlen leányomtól. A béke nemtoje akarok lenni a két család között. De, óh, vajjon van-e mentesség szegény Auréliám számára, orvos ur, kérem, könyörgök, mondja meg őszintén!

— Van! — szólt az orvos, keményen hangsúlyozva a szót.

A nő és férfi csak odarokskadtak elébe s kérdőleg, hangtalanul tekintettek föl reá, mintha nem hinnének szavainak.

A derék ember elérté a néma, esdő pillantások mögött rejlő kérdést s így folytató:

— Figyelemmel kísértem a betegség lefolyását a hosszú idő alatt. Megvallom, a legrosszabbtól félttem. De hála az isteni gondviselésnek, az ifjú, erőteljes természet győzedelmeskedett a halál fölött. Ugy tekintsek leányukat, mint a ki a sirból támadt föl. — Az előbbi jelenet a kór utolsó rohamára vezethető vissza. Ha az a roham föl nem lép, talán Auréliám elaludott volna szépen, örökre.

Hogy pedig lázas álmaiban miket beszélt, kiról fantazirozott folytonosan, azt, úgy hiszem, fölösleges mondanom és abból — uram, asszonyom — levonhatják a konzekvenziákat. De annyit határozottan állíthatok, hogyha a kór ismétlődni fog s ez pedig biztosan bekövetkezik, ha továbbra is görcsösen ragaszkodnak a nevetséges családi hagyományhoz — akkor, aláírták leányuk halálátétét.

A szülők boldogan zokogva emelték esküre karjaikat. Szó nem jött ajkaikra, de a néma eskü többet mondott minden virágos szóözönnél.

— És — folytatta az orvos — ismerje el tanácsos ur, hogy a Kálmán és Aurélia szívviszonyának fölfedezésekor mondott ama kitörése, miszerint: valamiképpen nincs feltámadás a halál után, ugy eshetőség sincs arra nézve, hogy a két család valaha közelíthessen egymáshoz — vallja be, istenkáromlás volt. — A következményeit szigorúságának már ismeri.

A hosszú tél után, mikor a természet fölébredt mély álmából, Kálmán és Aurélia egy pár lettek.

A boldog menyasszony az esküvő utáni napon, midőn a hosszú nászutra indult férjével, a bucsu pillanatában atyja felé hajolva, igéző komolysággal sottgott:

— Ugy-e, édes jó atyám, mégis van feltámadás, most már hiszed?

Szlávik Géza homlokon esőkolta leányát s azután szívére téve kezét, így válaszolt:

— Igen, leányom, hiszem már, hogy feltámadunk. Ugy érzem, hogy van feltámadás; kell lenni feltámadásnak nem csak a természetben, de a halálból is! Magad győződött meg arról.

Ime! Kedves Gyermek! bemutattam röviden azon hőseket, kiknek emlékeit Ő felsége szoborművekben megörökíteni határozta. Áldjuk a Mindenhatót, hogy Magyarországnak ilyen nemes gondolkozású uralkodót adott, a ki nemzetének kegyeleti érzésével összeforrt s a ki példát ad arra, hogy az ifjúság s hogy mi mindnyájan mikép tiszteljük a hőseket, a nagyokat. A ki történelmünkben lapozgat, az meggyőződhetik arról, hogy akkor volt nemzetünk legboldogabb, legerősebb, midőn király és nemzet egy érzésben: a hazaszeretetben, egy czélban: a haza boldogításában olvadhat össze. Ez most úgy van s azért méltán találunk Első Ferenchez József Ő Felségére a költő eme szavai:

„A legelső magyar ember a király.
Érte minden honfi karja készen áll.
Lelje népe boldogságán örömet,
S hír, szerencse koszorúzza szent fejét.”
Éljen a király!!

Titkári jelentés.

Tisztelt Közgyűlés!

A Stephanie menedékház élete olyan, mint a rét esermélyé-é, mely soha sem apadva, sohasem dagadva, mindig egyformán végzi pályafutását. Így a menedékház élete is évről-évre semmiféle változást nem mutat. S a mi egy éven át történik az oly kevés, hogy alig nyújt anyagot egy titkári jelentés megírására, azért előre szíves elnézésüket kérem, ha jelentésem nagyon egyhangu leend.

A mult év egy megrondító eseményt irt be intézetünk történetébe. Intézetünk tiszteletbeli elnöke zágoni báró Szentkereszty Irén élete legszebb korában hirtelen elhalt. A mily váratlan, ép oly lesújtó ránk nézve e csapás. Hogy ki volt nekünk a nemes báróné, az imént előadott árvaházi titkári jelentésemben bővebben vázoltam s itt csupán azon indítványom ismétlésére szorítkozom, hogy a tisztelt közgyűlés alkalmas módon örökítse meg az elhalt nemes báróné emlékét.

A mult év folyamán megküldött intézetünknek az államsorsjáték jövedelméből Ő Felsége által engedélyezett $\frac{1}{10}$ rész jutalék. Ezen összeg 14.185 frt 59 kr, melyből 7100 frt a kézdívisárhelyi takarékpénztárban és 7085 frt 59 kr. a kisegítő takarékpénztárban helyeztetett el. A mult évi közgyűlés elhatározta, hogy ezen összegből, a város által e czélra átengedett Winternicz féle teleken a menedékház részére egy új helyiséget építtet s e czélból egy építetési bizottságot is küldött. Időközben azonban felmerült azon eszme, hogy mivel a menedékház jelenlegi helyisége eléggé megfelelő, czélyszerű lenne az építkezést elhalasztani s a meglevő 16 ezer frtnyi építési alapot mindaddig gyűmölösöztetni, míg az oly összegre nőné ki magát, hogy a jelenlegi tőke csorbitása nélkül az új helyiséget kiépíteni lehet. Ezen esetben képesek leszünk több szegényt felvenni s intézetünk jövőjét biztosítva, szélesebb alapon gyakorolhatná a jótékonyt. Ajánlom, hogy ezen eszmét, mely nem csak elnök báró hanem az intézet vezetősége tettségével találkozt, — elfogadni s ily értelemben határozni méltóztassék.

Jelenthetem, hogy mult év folyamán intézetünk öregei közül meghalt Nits Györgyné; felvétettek: Bán Lászlóné, Kovács Bálintné, Baka Dánielné, Benke Ádámné és Fekete Istvánné.

Adományoztak a mult évben a kézdívisárhelyi takarékpénztár 25 és a kisegítő takarékpénztár 15 frtot. Pénztételeinknek ezen évről-évre ismétlődő áldozatkészsége bizonyára megérdemli, hogy a tisztelt közgyűlés halás szíjjel vegye tudomásul.

A szokásos karácsoni ünnepély a mult évben is megtartott, Székely János ev. ref. lelkész ur tartott megható imát ez alkalommal. Az érdeklődők közül többen vettek részt ezen ünnepélyen, mely megható momentumokban bővölködött.

Örömmel jelenthetem, hogy az intézet tisztviselői kara Benkő Pálné urnő, mint alelnök, Sztayori Jánosné felügyelő, Székely János pénztárnok odaadó buzgalommal s nagy ügyességgel vezette az intézet ügyeit, ifj. Tóth István ur pedig, mint gazdasági ügyeink intézője kiváló munkásságot fejtettek ki. Mindnyájan igen megérdemlik, hogy a t. közgyűlés elismerését és háláját fejezze ki.

Ezekben rövid jelentésemet befejezve, kérem, hogy azt tudomásul venni méltóztassék.

Dobay János,
titkár.

Ujdonságok.

— **Időjárásunk** ismét hidegre fordult. A nép nyelvén „nimet” vagy „koldus szélnek” nevezett nyugati légáramlat egy kevés havat hozott s erre erős hideget, úgy, hogy a hőmérő kedden éjjel a 20 C° fok alá szállt.

— **Választás.** A városi képviselők választása 31-én hétfőn leend. Választási elnök Dr. Sinkovics Ottó.

— **Korcsolya sport.** Az új jégpályán vidám élet foly. Mult vasárnap délután tűzoltó zene s este világítás mellett folyt a korcsolyázás s e napon egy néhány száz ember fordult meg a jégpályán. Az intéző bizottság figyelmezteti a közönséget, hogy mindig a piaci zászló alatt levő táblán van megjelölve a napi rend s mindenki alkalmazkodjék ahhoz, mert oly napokon, midőn a hőmérő a fagyponthoz közel áll, a pálya zárva lesz. Este a pálya lehetőleg mindig világítva van.

— **Mulatság.** Mult szombaton tartotta meg a r. kath. egyház álarcos bálját s ezuttal nem történt meg az első bálak azon kalamitása, hogy a közönség távol maradjon; mert, ha maszkok nem voltak is, oly díszes cizbíl közönség jött össze, hogy bármelyik elite bál megelégedhetett volna vele. Volt összesen vagy 8 lárvá s ezek közül egy pár esinos is, de nem csak egy fa nem esinal erdőt, de még 8 sem, úgy 8 maszk sem képez maszkos bált s így a lárvák csakhamar lekerültek az arczokról s a mulató közönség egy szíjjel és lélekkel elite bálnak jelentette ki magát, mely metamorfozis egyáltalában nem vált kárára a mulatságnak. Hogy a rom. kath. egyháznak valami nagy haszna lenne ezen bálból, nem hisszük, de hogy a publikum jól mulatott, az már bizonyos. És a mai világban ez a fődolog, mert végre is a farsangot nem az egyházak gyarapítására, hanem az emberek multságára találták fel. Az elért erkölcsi siker Elekes Béla kir. táblai bíró és Borea Miklós aljárásbíró társelnököket és a rendező bizottságot dicséri.

— **Hymen hír.** Nagy Domokos kézdívisárhelyi kir. aljárásbíró, jegyet váltott Kósa Mariska állami iskolai tanítónővel. Gratulálunk.

— **Halálozás.** Egy, a vidéken is ismert alak tért meg pihenői öseihez — Kovásznán. Az ősz, megörnyedt öreget régi idők óta ismerték, különösen a fürdővendégek, kiknek női tagjai között az öreg ur esetről-esetre grófnőket, hercegnőket és fejedelmi ivadékokat szeretett fölfedezni, kiknek aztán az ő módja szerint udvarolgotatott s ábrándozott utánuk. Nagy élvezettel gyűjtögette az öreg ur a palakövel, kvarczokat és jegeceket, melyek az ő szemében világhírű gyémántok s a színes üvegek pedig: smaragd, rubin, türkis stb. valának. Ládaszámba állt szobájában a sok, efajta kincs, melyek egy rögeszméjét képezték. A napokban skéken ülve elaludt a különben nyomorban élő agy férfi — 84-86 éves korában — örökre. Temetése élénk részvét mellett volt e hó 22-én. S ha majd a nyáron a fürdővendégek tudakoznak utána, ezt a feleletet nyelik: Butyka András, volt ügyvéd, nincs többé.

— **A ref. egyház bálja,** mely tudvalevőleg a jövő szombaton (jan. 30-án) lesz, úgy látszik az előjelekből, hogy a farsang legsikerültebb multságá leend. Városunk derék polgársága és intelligenciája nagyban készülődik e nagyszerű táncz-estélyre melyen a bálanyai tisztelt városunk egyik előkelő női alakja: Jancsó Mózes szeszgyárosné sz. Nagy Anna urhölgy fogja teljesíteni; s anyagilag is már előre fényesen biztosítva van a legszebb siker. A rendezőség ezen az uton kívánja köztudomásra hozni, hogy a kik tévedésből meghívót nem kaptak volna, ez iránti igényeikkel szíveskedjenek Turóczi László könyvkereskedő és algondnokhoz fordulni, a ki készséggel teend eleget a megkeresésnek.

— **Demeter Róbertnek** — a ki pár év óta nagy mennyiségben s kitűnő szakértelemmel foglalkozik a gyümölcsborok készítésével — lapunk mai

számában megjelent hirdetését melegen ajánljuk a n. é. közönségnek szíves figyelmébe.

— **Új élelzap.** A napokban új élelappal szaporodott meg a magyar hírlapirodalom. „Pillangó” czímmel ugyanis új társadalmi élelzap került ki a Légrady Testvérek budapesti nyomdájából, mely hézagot pótolni van hivatva az élelapirodalomban. A „Pillangó”: társadalmi és művészi élelzap, pompás rajzokkal és válogatott, jóízű, de minden pikantériától ment tartalommal. Van néhány igen kedves és állandó satirikus és humoros alakja, mint a milyenek „Liezli, a politizáló bakfis”, — „Tiket Lajos, a sportvigéző”, — „Moskovics Ábrás, az adomázó szomatori zsidóbíró” stb. stb., a melyek egytől-egyig a való életből vannak ellesve és ezek mellett — szebbnél-szebb, valóban művészi rajzok és képek kíséretében — csaknem tízenkét oldalt megtöltő adoma, bon-mot, szójáték és vers teszi változatossá az első számat. A „Pillangó” szerkesztősége és kiadóhivatala Budapesten, Teréz-körút 35. sz. a. van. Előfizetési ára negyedévre egy forint. Mutatványszámot ingyen és bérmentve bárkinek szívesen küld a kiadóhivatal.

— **A Magyar Hirlap.** A Magyar Hirlap minden izében magyar. Teljesen független. Mindenekelőtt szabadelvű. Vezérelvei közt első helyen van a demokratizmus. Mióta a Magyar Hirlap mint a közönség érdekeinek pártatlan szószólója szerepel, teljes hét é mult el. Ez idő alatt mindenkor a legnagyobb következetességgel harczolt a lap a magyarság érdekében. Tartalomban a Magyar Hirlap leggazdagabb napilapunk. A Magyar Hirlap előfizetői meglepően sok és becses kedvezményben részesülnek. Mindenekelőtt bárki közülök a legnagyobb bizalommal fordulhat a laphoz akárminő kényes természetű ügyben tanácsért, utbaigazításért. A „szerkesztői üzenetek” rovata teljesen az ily kérézősködésekot szolgálja. Becses kedvezmény továbbá a 200 oldalra terjedő karácsonyi illusztrált album, a mit minden előfizető díjtalanul kap meg. Az idén a 48-as események jubileuma alkalmból gyönyörű 48-as almanachot ad a Magyar Hirlap azoknak, a kik előfizetői. S ezt a becses művet még e hóban szétküldi. A kedvezményes sorrárt kiegészíti a „Kis Világ” című szép képes gyermeklap, a mit negyedévenként csak 50 krajczárnyi potomságért kapnak az előfizetők. Ugyancsak kedvezményes áron, negyedévenként 80 krajczárért adja a Magyar Hirlap az előfizetőknek az „Évszak” című gyönyörű, illusztrált divatlapot. Jóka Mór koszorus írónk rendkívül érdekes regényt ír a Magyar Hirlap számára, a melyet a lap legközelebb már közöl is. A „Magyar Szalon”-t, Hevesi kitűnő havi folyóiratát szintén kedvezményes áron kapják a Magyar Hirlap előfizetői. A Magyar Hirlap és a Magyar Szalon együttesen előfizetve, egész évre 24 frt helyett 20 frt, fél évre 12 frt helyett 10 frt, negyedévre 6 frt helyett 5 frt. A Magyar Hirlap előfizetési árai ezek: Negyedévre 3 frt 50 kr. Egy hónapra 1 frt 20 kr. Ebbe be van tudva a postaköltség a vidékre, illetve a házhoz hordás Budapesten. Mutatványszámot 2—3 napig szívesen küld kívánsátra a Magyar Hirlap kiadóhivatala Honvéd-utca 4. szám.

Rövid hírek.

— **Beregszón** Lupeszkú Katalin gazdag parasztasszony esakánnyal agyonütötte beteges férjét. A szerencsétlennek a szemeit kiszurta s testét vadállatias dühvel megcsontkította. — **A gyilkos** asszonyt vasra verve vitték Temesvárra. — **Korfból** írják, hogy a nápolyi Garrellot, a ki vasárnap négy miséző katolikus lelkész megsebesített, örültek találták. — **Br. Bánffy Dezső** miniszterelnök egujabban a székely nép érdekeit szolgáló székelyegyesület alapító tagjai sorába lépett 100 frt alapítvánnyal. — **Galdstone** állapota környezetében némi aggodalmat kelt. Határozott betegség ugyan nem konstálható, de az aggállamférfi igen gyöngö. — **A magyar hajósok** egyesülete üdvözlő táviratot küldött Zola Emilhez, melyben a század legnagyobb hősenek nevezik s kívánják, hogy a mindenható oltalmazza meg őt az emberiségért való harcában.

Sz. 127—1898.

Árverési hirdetmény.

Szászfalu község (Háromszék megye Kézdijárás) tulajdonát képező „Kecsego” nevű erdőnek eladása hatóságilag engedélyeztetvén, annak nyílt árverésen leendő foganatosítására határnapul Szászfalu községhezához 1898. év február hó 20-ik napjának d. e. 9 órája tüzetik ki.

Az erdőterület 500 kat. hold, $\frac{1}{2}$ bükk, $\frac{2}{3}$ fenyőfával. A bükkfa, valamint a fenyőknek 70% tűzifára, 30% fenyő pedig fűrésztörekre alkalmas.

A kikiáltási ár a talajjal együtt erdészetiileg megbecsülve 15650 forintban van megállapítva, minek 5% ka az árverés megkezdése előtt az eljáró kézdijárási tks. főszolgabíró ur kezéhez lefizetendő.

Egyéb feltételek alattírt körjegyzőnél megtekinthetők.

Nyujtód, 1898. január hó 20-án.

Incze Balázs,
körjegyző.

Sz. 5414—897.
tlkvi.

Árverési hird. kivonat.

A közdivásárhelyi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közli, hogy Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Turóczy Mihály s neje Tóth Judith közdivásárhelyi lakosok végrehajtatóknak Turóczy Mózes közdivásárhelyi lakos végrehajtást szenvedett elleni közösség megszüntetése és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a közdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Kézdí-Vásárhely város határára fekvő a közdivásárhely-kantai 1507 sz. tlkvb. foglalt 1298 hrsz. 121 frt 22 kr. az 1304 hrszám 660 10 kr becsértékű ingatlanra az árverést fennebb ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1898. évi február hó 3-ik napján d. e. 9. órákor ezen kir. törvényszék telek. könyvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az

ingatlanok becsárának 10 százalékát közpénzben vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi december hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 3. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

K.-Vásárhely, 1897. évi nov. 29.

Gaal István,
kir. trvszéki bíró.

Sz. 41—1898.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közli, hogy a közdivásárhelyi kir. járásbíró 1898. évi 185. számú végzése következtében Dr. Szacsavay Gyula ügyvéd által képviselt Stinesik János javára berezki ifj. Gotsmán János és társa ellen 400 forint s jár. erejéig 1897. évi január hó 12-én foganatosított kielégítés végrehajtás útján foglalt és 340 frtra becsült ifj. Gotsmán Jánosnál 4 drb pej herélt ló, egy pár hám fékestől és Gotsmán Györgynél két drb sötét pej herélt ló, egy pár hám fékestől álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a közdivásárhelyi kir. bíróság 135. 1898. számú végzése folytán 400 frt tökéltetés, ennek 1894. évi decz. hó 31. napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 50 frt 80 krban bíróság már megállapított költségek erejéig Bereczk község házában leendő eszközölésére 1898. évi február hó 9-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatalnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-a értelmében közpénzfizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsárón alul is elognak adatni.

Kelt Kézdí-Vásárhely, 1898. évi január hó 20. napján.

Kakucs Ádám,
kir. bírósági végrehajtó.

11 1—1

Van szerencsém úgy a helybeli, mint vidéki t. közönség szíves tudomására adni, hogy Kovásznán

ÁLLANDÓ FOGGYÓGYÁSZATI TERMET

nyitottam, a hol a foggyógyászat körébe vágó minden műveletet úgy operatív, mint technikai ágban elvállalok.

Rendelés minden nap reggeltől estig

Dr. Morvay István

25 36—* egyetemes orvos-tudor, fog- és szájbetegségek speciálistája.

A legjobb és legolcsóbb sorsjegy.

A Tisza Kálmán, br. Bánffy Dezső, gr. Tisza Lajos, br. Vay Béla és gr. Degenfeld József.

védnöksége alatt kibocsátott

Kolozsvári szeretetház sorsjegye,

mely áll 4 főnyereményből 57.000 korona értékben, továbbá

3996 nyereményből 103.000 korona értékben, összesen

4000 nyereményből

160.000 korona értékben.

A legkisebb nyeremény mind a két húzásnál 10 korona.

I. húzás 1898. február hó 10-én.

II. húzás 1898. április hó 10-én.

Mind a két húzásra érvényes sorsjegy ára

csak 2 korona.

1—1

Kaphatók:

a rendező bizottságnál Kolozsvártt,

továbbá minden sorsjegyelárusító helyen.

Ezen hirdetmény bélyegmentes a bélyeg-törvény 209. §. 2 pontja szerint.

K á v é

közvetlen behozatala.

A legnemesebb fajokban feltűnő olcsó árak mellett, Szétküldés 5 kilós csinos zsákokban teljes olvámolva és bérmentesen szállítva az ország összes postahírlomásaira.

	kilója
Santos természetes, tisztított, igen jó ízű	1.35
Rio láve nagyon szép, jó ízű s igen ajánlható	1.48
Salvadore igen erőteljes, kiadó, tiszta ízű	1.62
Nyugatindiai finom, egyenlő apró szemű zamatos	1.72
Guatemala finom, igen szép erős	1.75
Jamaikai kiváló finom faj, igen jó ízű erőteljes	1.85
Portorico finom, közepes szemű, világos	1.80
legfinomabb, erős, nagyszemű	1.95
Ceylon igen nemes faj, nagyon erős	1.95
Kék java egész nagy szemű különlegesség	2.12
Cuba apró szemű, finom	1.75
közepes szemű, finomabb	1.85
Cuba nagy szemű, még finomabb	1.95
Cuba egész nagy szemű, legfinomabb	2.12
Arany java valódi, srga, zamatos enyhe ízű	1.95
Mocca, valódi arabiai, apró szemű	2
Gyöngy nagyon szép, igen finom faj erős	1.85
Gyöngy nagyszemű legfinomabb, nagyon erős	2.12

A kávék kiválasztására különös gondot fordítok és a legolcsóbb fajt is egészen nyugodtan ajánlhatom s felelek azoknak tökéletes jóságáért.

Mivel üzletem szigorúalapelve a szolid, igazságos és lelkiismeretes vezetésem alapszik, így bizom a tisztelt közönség szíves támogatásában, hogy b. rendelményeivel a Triesti, Hamburgi és Altónai cégek helyett inkább engem tisztel meg.

Levelezéseknél pontos címet és az utolsó posta megjelölését kérem.

GÁL JÁNOS Fiume

4 6—*

Eladó gyümölcsborok.

Nagy mennyiségben készített szeder-, vörös szőlő-, meggy- és egresboraimból f. évi február végéig

jutányos elárusítást

rendezek.

Csak 57 liternyi vagy azon felüli mennyiségben szolgálók kitűnő minőségű és finom zamatu szederbort, literét 50 krajczárban, meggy-egres- és vörös szőlőbort literét 60 krajczárban számítva.

DEMETER RÓBERT.

Kézdí-Vásárhelyt.

1—3

Lakásom: a polgári iskola mögött, a torjai uton.